

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

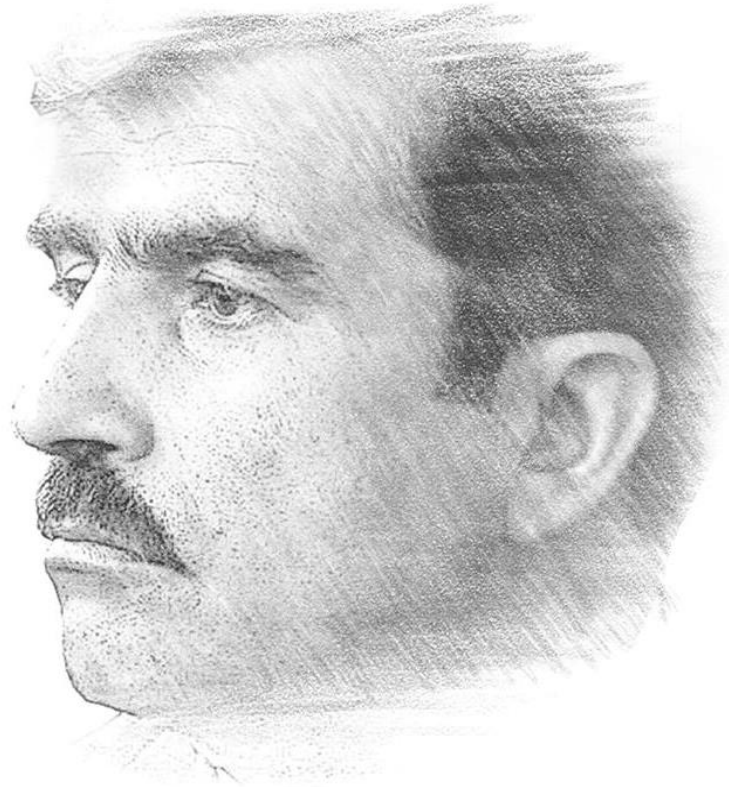
۲۰۲۳/۰۷/۱۹

پوهندوی آصف بهاند

محمدانور وفا سمندر

د مینې، رنبا او غبر استازی

شپږمه برخه

د نړۍ تر ټولو قیمتي او د قدر وړ ډالی:

د وفا سمندر په هر پوست، هره خیره، هره جمله او هر توري کې وفا، رنبا، غبر، هیلې او د ژوند څپې د یوې ډالی په توګه مخاطبینو ته وړاندې کېږي؛ په هغې ټولنه کې چې څوڅلو بېنیت کاله تاوتریخوالي حکومت کړی وي، وهل وژل، وینې تویول او دې ته ورته شیان عادي او منل شوي خبرې ګرځول شوي وي؛ د وفا سمندر پاسنۍ ډالی به د نړۍ تر ټولو قیمتي او د قدر وړ ډالی نه وي؟

آصف بهاند

د پاڼو شمیره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

د وفا سمند پر لیکنو، اثارو او افکارو باندې ګڼو فرهنگیانو خپل نظریات د مقالو او په لمانځغونډو کې د ویناوو په ترڅ کې څرګند کړي دي، چې ډېره برخه یې توصیفې بڼه لري، خو د دې ترڅنګه ځینې قلموالو بیا د ده د سبک او طرز تفکر پر څرنگوالي باندې انتقاد هم کړی دی چې دلته به یې یادونه وکړم:

د وفا سمند په باب د نورو نظریات:

پوهاند ډوکټور مجاور احمد زیار د وفا سمند په باب د «د یوویشتمی پېړۍ منصور» تر سرلیک یوه مقاله لیکلې ده چې د ۲۰۲۰ م کال د فبرورۍ په اولسمه نېټه په تاند کې خپره شوې ده.

په دې مقاله کې زیار صاحب د وفاسمند د لیکنو تر څو صفتونو وروسته، د وفاسمند پر نوي فکري لاره باندې په ډېر تنده ژبه خپلې نیوکې داسې د وفا سمند په ادرس داسې وړاندې کړې دي:

«د ځوان پښتسرلاري، خور ژبې شاعرولیکوالو ژباړن او رسنوال (وفا سمندر) چې له نومهالي اروپايي مود و فېشن سره پرې د چا هېڅ باور نه راځي، د سېکولرېزم پر ځای ډېتر مولانا هم زیاته نړه اپلاتوني- اشراقیو ان منصورې لياره پسي واخلي!

څو ورځې وړاندې چې ګران او هڅاند سمندر د افغانستان په علومو اکاډمۍ په خپل راتګ ویا سلم او یو پریوسره وغږېدو، دامنښته یې راته وکړه چې دخپلې ادبې او شعري وړتیا دلورونېاو د یوې نوې ادبې، او بیا په پښتو کې د نوښتګرانه لارې کښنې په موخه تش په تیوریکي یا تاکتیکي، نه پراکتیکي توګه، بې له دې چې په کرن کې پرې وګرو هېرې، د منډې له مخې تصوف ته مخه کړې او ځان یې پکې دومره ملا کړی چې څوک ګرو هېلټونکی (محتسب) یې داتورتومت ډېزي پېزوان نه کاندې: ((چې بې علمه شیخي کاندې، همدا کفر یې بس دی)!

... بیا هم په دې لړ کې دا لاندې څو علمي-منطقي (ولي)مخامخ د وفا صاحب مخې ته ږدم او ځنې پوښتم چې که ته په دې یوویشتمه پېړۍ کې همدغه لوی زات خپل ځمکنی خلیفه دومره ذهني پرمختیایي پړاو ته رسولی چې الکترونیکي ټېکنالوژۍ رامنځته کړي، د ګمپیوټر ساینس له ارتو و بیرتو شاهکار یو په لړ کې تر مېس رېوت (الکترونیکي کور مزدورې) پورې ورسوي؛ د بیولوژیکي انجنیرۍ په چوکاټ کې پروتو پلازم وړغوي او له DNA څخه ژوي څار وي راوېنځوي. او چې لا د همدې روانې پېړۍ په اوږدو کې انسانی ماغزه نورې څه معجزې راوېنځوي، وار له مخه یې فرضیې، تیورۍ او وړاندوینې، خبرتیا یې (انفارماتیکي) وزلي وسیلې (انټرنیټي رسنۍ)، او ساینس فېکشنو نه پرلپسې ټولې واقعي انسانی نړۍ ته رسوي؛ اکر داچې ته د مسلکي صوفیانو غوندې تراوسه پر تاریخ خپلې دوه نیمزړکلنه ذهني (subjective) اپلاتوني فلسفه شخوند وهي او بیا یې تر هرڅه له مخه په ټول بناڅ و غر ور سپین سترګۍ داسلامي عيني (objective) فلسفې ځایناستی کوي، ایا ګرده اسلامي او بیا خپله پښتنۍ- افغاني ټولنه په ځان پورې نه خندوي؟

او په دې لړ کې دا اپلتي (واهیات) څنګه په خدای را کړي ذهني سول اوسني خرد، نه ستا په (خرد قبلي) توجیه کولای شي:

د میلیونونو کلونو په پورېو کې دا پر مختللی ژوند و ژواک له معجزه وزمه ذهني کارندویو او بریاوو سره پر نشت شمېرل!

د زرګونو کلونو تمدن د ژبې له ایجاده تر ننني معراج له صفر سره ضربول!
تر وینده ژبې چې تمدن یې په مټ رامنځته شوی او له چوپتیا (سکوت)، په نورو ټکو، له ګونګېداسره دغه هرڅه سم له سمونې پر سیند و سمندر لاهو کول!

دا دومره ارته بیرته نړۍ له ټولو مادي او معنوي پرمختګونو او نعمتونو او خوندونو سره چې پر ځمکه د خدای خلیفه (انسان) په کاروزیار رامنځته کړي او لا کوي یې، له نشته برابرول!
له ناخالو سره د جنگ جګړې پر ځای سمخوته ټپښته کول... لکه، ستر خوشال چې وايي:

کښنې په خلوت کې شیخه، سود یې راته وایه!

ولي پر خپل ځان دا هسي ارت جهان تنګ کړي؟

او داهم د یوه نوښتګر ټاپ پارسي شاعر او اندیالسید رفعت حسینی دامنطقي شننه او ارزونه:

عرفان و تصوف در افغانستان و ایران و هند و پاکستان

اسلامگرایی / غیر عربی / می باشد.

در تمام اینکشورها

رکود اجتماعی مشهود است .

گونه یی دیگر از باصطلاح، جهان بینی نیست

و دريچه وشيوه ديگرگون انديشيدن دربارۀ هستی و کائنات و انسان نميباشد. د ملگرو ملتو تازه گوزارش وايي چې ستا په نومونه (مجازي) نيمه نړی، اوپه دې لړکي ستا نيم هېوادوال، د شپږو ميليونو ماشومانو په گډون، همدا سړنی ژمی له مرگاني ولړي سره مخامخ دي او دغه سازمان مټي تر نيمايي ژمی پورې مرسته کولای شي او ته بياهم په خيالی اسمانو کي ددوه نيم زرکلني اپلاتوني ببولالي راغبرگوي: دا هستي د زمانو مکان په قلمرو کي د خالص عشق انعکاس دی او... (د غږ چينه ۱۶۶)!

او يا به وايي، له دې هستی سره تړلي هر راز بني او بدې او په دې لړ کي ولږه تنده، ترهگري او مرگ و ژوبلي زموږ د خپل ذهن زېږنده ده. خو زه گومان نه کوم، ته د ورته ليدتوگي گروهن د هندوانو لسمه هومره ولږه تنده وزغملای شي چې له ۶۰-۵۰ کلنی سره يې د روژي په نامه تر مرگه پورې نيسي او پر خپل اټکل تر تش په نامه اسلامي عارفانو مخکي فنا فی الهي پورې ته رسېږي، که نه، لږ تر لږه جنت ته خو په يوه منډه ځان رسوي!

او بيا د دې پرځاي چې پر خپلو نوښتگرانه ادبي پنځونو ووياري، په لوی لاس يې سپکه وړی کوي، لکه د(خدای شته) په نامه په کينلي سپين شعر سره (هماغه ټولگه ۱۸۰) او داسې نور.

نجيب منلی بيا خپل نظر داسي څرگند کړی دی:

«منلی وايي چې د سمندر هرڅه په ابهام کي دي، خو کېدای شي يو وخت ځان بدل کړي او له ابهامه راوړي، منلی صاحب استدلال دا دی چې سمندر تر پخوا ښه شوی دی، مثال يې داسې ورکوي چې: هغه سمندر چې «بنیادمان» ليکلی دی، هغه سمندر نه دی چې «د غږ چينه» يې ليکلی ده.» (سمندر وفا، د غږ او رڼا لاروی، افغان مسلکي مطبعه، چاپکال: ۱۳۹۱ کال ژمی، ۸۴ ام مخ)

ډاکتر محب زغم:

«د ټول کتاب اصلي خبره دا ده چې «مينه په ويلو نه کېږي، مينه په کولو کي شته». سمندر د مينې يو ډول انساني، عرفاني، تصوفي او لامحدوده بڼه ياوډي چې جنس او جنسيت نه پېژني، په عمر نه ده تړلي، د رنگ پروا نه لري، قوم او توکم ورته بې مانا دي، انسانان په دين او مذهب سره نه بېلوي ... بلکي مينه «د هر انسان اول او اخر کار دی»، «د هر انسان هېر شوی کار دی»، «الهي غږ دی» ...

سمندر وايي «مينه هغه سپين اور دی چې سړی سوځي خو تور داغ نه پرېږدي.» «مينه په کولو کي ژوندی ده، پرته له دې مينه نشته.»

فکر کوم سمندر غواړي يو ځل بيا د مولانا شپېلی (نای) راواخلي او کرکو کاڼه کړيو غوږونو کي د مينې هېره شوي نغمه وغږوي. دی دې نتيجې ته رسېدلی دی چې مور ځکه د مرگ چوپړ وهو چې مينه مو هېره کړی ده، دلته ځکه سرونه پرې کېږي، سترگی رنډېږي، زړونه راايستل کېږي، جسدونه سوځول کېږي، پېغلي او ژني سنگسارېږي، د بومونو واسکټونه اغوستل کېږي ... چې مينه هېره شوي ده.

سمندر لا په خپل نثر کي هم شاعرانه تشبيهاه کاروي: آصف دا يې بېلگي دي چې ډاکتر محب زغم د سمندر په «د مينې کولو جنت» کي په نښه کړي دي:

«د گران وفا سمندر دغه کتاب سربېره پر دې چې د محتوا په لحاظ عالي دی او خورا انساني پيغامونه لري، په هنري لحاظ هم په زړه پورې اثر دی. سمندر د يوه نوښتگر او شاعر طبيعته ليکوال په توگه خپل نثر په ښکلو ترکيبونو، تشبيه گانو، استعارو او سيمبولونو ښايسته کړی دی. يو څو نموني يې دا دي: کنسرو شوي او پاستوريزه فکرونه، سپينه پوهه، تل ژوندی، د شرم زغره، د شرم سياه چال، د ايډيالوجی مسافر، عاشقانه نبوغ، مينه گر، نفرتگر، مونث نارينه گان.»

ډاکتر زغم «د مينې کولو جنت» له ښکلايز اړخ نه د رضایت تر څنگ د کتاب ژبني اړخ هم ښه ارزولی دی او د خپل علمي بحث په ترڅ کي داسي وايي:

«همدارنگه د فعلونو تنوع ته پام کوي او عين مفهوم د مختلفو فعلونو په وسيله بيانوي: «سپين ته تور ولاړ دی، رڼا ته تياره پټه ده، غرونو ته درو خولي خلاصي کړي، ښه په بدو ککر دي، مثبت ته منفي لاره نيولي، او مينه د کرکي په جپل کي خوب وړي.»

او دغه مرکبه جمله د جوړښت په لحاظ راته نوي ښکاري:

«گلانو سړی شونډې غوړولي چې انساني ککر تياوو خوسا کړی هوا، په خپل گلابي تنفس سره پاکه او سوچه کړي.» د دې جملې متعارفه بڼه ښايي داسي وي: گلانو سړی شونډې غوړولي چې هغه هوا چې انساني ککر تياوو خوسا کړي، په خپل گلابي تنفس سره پاکه او سوچه کړي.

خو د ښاغلي سمندر جمله لنډه ده او د «چې» تکرار په کې نشته. دا ډول جملې په انگلیسي کې شته خو په پښتو کې مې تراوسه نه وې لیدلې. بل کمال یې دا دی چې په ځینو ځایونو کې یې فعلونه نوي کړي دي. مثلاً: «دا مې هم پر فیسبوک وموندل او پښتو توري مې ورواغوستل.»

یا په دې جمله کې: «پر دې متن مې زړه بایله، ما هم راواخست او پښتو ته مې راکوز کړ.»

د دې کتاب ځینې جملې په دې ارزې چې د مقولو او متلونو په شان وکارول شي، لکه دا:

- شیطان ځینو انسانانو ته د خپلو تعریف شویو گناهونو لاسپاک دی...»

یونس ارین:

د دې کرښو د بیا کتنې په وخت کې وفا سمندر ما ته یو لینک راولېږه، په لینک کې د ده په باب د یوې جوړې شوې لمانځغونډه د یوې برخې ویدیو وه چې په هغې کې د انور وفا د ژوند - اثار او افکارو په باب، د ده یو کلیوال - سیمه‌وال او ملگری ښاغلی یونس ارین خبرې کړې دي، د ښاغلي یونس ارین وینا ډولس دقیقې څلورڅلوپښت ثانیې وه او هره جمله یې ترمرغلرو ځکه ارزمنه ده چې دی د انور وفا سمندر د فکر او فن ژورو ته وربښکته شوی، هرڅه یې په دقیق ډول مطالعه کړي او د انور وفا د فکر او سبک خلاصه یې په خپله وینا کې راخیستې ده. یاده وینا ډېره علمي او هراړخیزه ده او هغه څه په کې ویل شوي دي چې د وفا سمندر د فکر او لیکنو لیدلوری ښيي. د یونس ارین له علمي وینا څخه څومرغلري د مثال لپاره دلته راانقلوم: »

- ... کره کتونکي وفا سمندر د کوم مکتب په تله کې نه شي تللی،

- په اوسنیو لیکوالو کې زه وفا سمندر د عدم تشدد فلسفي یو ریښتینی او یوازینی پلوي بولم،

- هغه ته د ټولو بنیادمانو وینه یو رنگ ښکاري،

- د وفا یون ډېر سپېڅلی او انسانی دی،

- هغه شیطان بېوطنه کول غواړي.»

نور بیا

د پاڼو شمېره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راوبولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بنې پاروالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ